

$$(G_{\text{max}} = 70 \text{ mm}^2 \text{ h}^{-1})$$



տեղը, տաք եղանակին Գարեմորգացոյ աւարտանքն ու զոտանքն կը լինի, ունի առաջ լուր ու ընդարձակ այդք մը բազմութիւն հնչող ընկուզեմանով, թը-թենիներով ու պարտանք մասերով Այս-չափ ու ա' ոյնչ, ուստատորներ եւ Չէ թեմական գեղեր կան ու կ'աղբեցնեն զայն բոլոր տարիքի մէջ, եթէ առաւորդաւորներն ալ չուզէ կիսել այդ գեղերէ առաջ եկած արդիւնքը:

Վարդապետն հոն անցուցած մինչեւ 60—65 տարիքը, շատ հոգ ունէր վաճառել շինութեանն ու պայծառութեան համար, բաւական ալ կը յաւելէր, վերջին երկու ամաց մէջ ձեռք դարձած էր շինել պարիպոյն ու երեքեքինն որ փրած էին ասէջ առաջ մեծ երկրաշարժէ մը: Գրեթէ աւարտած էր եւ կը պարտաւորուէր հանգստանալու թեմա մը ուրիշ մասերու սկսել, կը վախճանէր յետ երկարատեւ հիւանդութեան:

Ուսեալ, բանասէր չէր այս վարդապետը: Կրնար սակայն պահած ըլլալ ինտելլեզի գրեթէ հոն ու ձեռնարկել, և ի միջի այլոց կալուածական կարեւոր թղթեր, որոշ յանձնուեցան և ո'ր կը պահպանէ այսպիսիք և ալ կոչկարասիք: Զահագործելու դատ ուրիշ մը չեւեռ ձեռնարկ, որը յայտնի է թէ չափաւ կրնայ վաճառել մէջ հողատարութեան ստանձնել իր գեղին ու տունը մտնելով:

Հարկ էր անշուշտ զի Պարտաբարան կամ մեր Առաջորդաբարան պատշաճ ան-րիւծութիւն մը կատարէր:

— Եստ առատ եկած է եւ կուգայ ձերքը ամեն տարւածին նայելով: Բար-ըրդները տունեաց հասանք քիչ մ'ալ ար-ըրքը ձեռնէ լեռներ բռնած են, միւսը, մէջ, պահ պահ չոր ցուրտներ:

— Բարեկէն ի Գարեմորգ հաստատուեցաւ վերջնական հետեւեթի գիծ մը անց-եալ աշունէն սկսեալ կը գործածուէր այսօր մամնայն կանոնադրութեանը, դարձին հնչող ու առաջ տանող էր ընդհանրապէս քաղաքին հեռագրատուն Ա. պայտնիստ: Աքիթ Էֆէնտի, որ ուրիշ առիթներու մէջ ալ գուն գործած է երեսներ եւ փայ-լի որպէս իր կողմը մտնող ու ար-դիւնաւորող լաւագոյն պաշտօնաւոր:

Կը գովեցաւ այս պատահութեամբ մեր Եսեթի արդան ալ, որ քանի-քան և կինը տարիներէ ի վեր գտուեցաւ որ հաւա-տարմ ծառայող մը կը մնայ նոյն հեռա-գրատուն մէջ ցուցիկ պատշտով:

— Եսեթի վարժարանին ինտելլեզութիւն թուրքերէնի դաստիարակ իրենց Առաքել-Էֆէնտի Գարեմորգի տունէն, որ Պոլսէն այսօր ժամանելու ի վեր կը գտնուի պաշտօնին զուգընթաց ամեն օր 3 ժամ դաստիարակով:

— Ամերիկեան թայեռին տեսչը տե-ղացեց հաւատքն ու հողին է դարձել կայծակ, շատ շանքեր կ'ընեն ասին որ ծանրաց ընկերակ համար, բայց կառա-վարութիւն կը մերժէ անցադիր տալ եւ հետամուտ է բոլորովին արգելուլ այդ ծանրաց, ոյր վախճանն ստուգապէս ան-կուսն ընդ է տեղական երկրագործութեան ու արշնետին:

Գիտակցութիւնն են առ այս կառավարու-թեան ցոյց տուած հողն ու հետամուտ-թեանն, որ ուղղակի գաւառին հանրային օգուտը կ'ախարհին, յամ եւք թէ՛ քա-նի քանի երկրագործական տուները բոլոր-ովին կը դադարէ երեք հող վարելէ, արտն արդիւնքներէ, շատերը վաճառք են, մե-նացեալներն ալ գնալու փափաքով կը տո-չորին:

Ռոտտֆորթի վիճակին այցելու հո-միկ Դեբը, Հմայակի Եպիսկոպոս Բար-եան Էֆէնտիին նամակ մը գրած է բա-րեկամ մը, ուսկից կը քարտէր հե-տեւեալ մասերը:

Էֆէնտի, Կէ Կիւտարա-Փեարուար Ընն մեկնեցաւ Տարտա-նէէ Դեբի յարեմուտս հարաւ՝ քերելով երկու ժամ անաղութեամբ Տարտանիկ ներուզն տակակն եզրն և ապա կէս ժամէ աւելի քաղաքի լեռն յունակն Էֆէնտի գիւղի՝ անտի կ'անցնէր ի Սարըր-Չարը-լը և անտի յառաջ կը տարածի իր գիւղ մեծին ճիւղաբաշխ հնութեանց ընդար-ձակ տեսարանը: Դեբի յարեմուտս ի հիւ-սիս:

Տրովաքայի աւերածութիւնն և հնութեանց առեւելն անցնելու պահերուն պատմու-թեանց եւ հնարոյցը արանց հետ առաջ կ'երթան Տրովաքայի դրան առեւել իրե-անէ մարմարի նախապէս քաջի առեւել զարմանալու գարեգիւմնէ գտնել: Եւ իմէ գտնական զրուցաբերութեանց միտ զննելուցն կ'ուզեն համոզել զից թէ Մեծին Արտաշէսի գերեզմանն ալ գտնուած է Տրովաքայի լեռաց միջին գետին:

Մեր ծանուցն վրայ աստիպաւունչ քա-մի մը կը փչէ: Բայց չայրեթի պատմու-թեան յիշատակը մեր սիրտ տառ եւ վառ կը պահէ: Եւ հնարոյցը Շրմանիկ հետեւըր պայծառապէս կը սեռնուին մեր հետեւած ուղղութեան ալ կողմէ՝ յարեմուտս ի հիւսիս: մեզ առաջնորդող թուրք պա-տօնեայն կը պատմէ մեզ անցեալ տարի գերեզմանի մը մէջն ելած ոսկեմոլ թաղ-մը, մանեակ մը եւ թուր մը եւ ցոյց տալ մեզ գերեզմանի բլուրը:

Եթեթ ժամու ծափորդութեան յետոյ կը հասնիք յարմուտ Մէտրոպոլիս Իս-տանբուլ գետակին, որ աստուր կտորներ զրորով կ'երթայ, Էֆազ տաղիկ կուտնէ ընկնելով և դէպի յարեմուտս հիւսիս թըր-լեւով Տրովաքայի մի կողմէ՝ Գուգի Գուգի առեւելն կը թափուի Միջերկրական և պահ Մէտրոպոլի հետ կ'ընկերանանք և ար-տուր ժամու ծառայ շահելու համար՝ կու-մուրը թողով գետն կ'անցնեն: Էֆէնտիի դաշտն և մեր դէմ կուգայ քառ հնոյն Վի-րոնեայ և այսօր Էֆէնտի կամ Էֆէնտի, մօտ 600 տուն թուրք, 150 տուն յոյն և 50 տուն հայ բնակեց: Եւ Հայք թիւն անգլուսալեզու: Բայց գործուելութեան և աղբեւորութեան, մանաւանդ աշխատաւոր-ութեամբ գովել:

Հայոց էր հիմանց վերանորոգեալ Ս. Գեղորդայ եկեղեցին ազգային արժանա-պատուութեան համաձայն պարզ և վա-սերուչ ճաշակաւ շինուած է՝ համանման Տարտանիկ եկեղեցւոյն բայց փոքր քան զայն: այս վերջնայն 500 ոսկւոյ մօտ ծախք եղած է:

Գարեմորգի գնեութիւն մ'ալ կատա-րեցինք, հազիւ ունին 40—50 երկսեռ ուսանող, դաստուռնին Յարութիւն էֆ. Անանեան աշխատաւորող է: Թաղական Խորհուրդը և դպրոցի Հոգաբարձութիւն եռանդուն գտանք իրենց պաշտօնին:

Նորակառուց սուրբ եկեղեցւոյ Նաւա-կատեց հանդէսն սկսանք սուրբ Վարդա-նանց մեծի յիշատակի օր և մինչեւ կիրա-կի օր՝ բովանդակ սուրբ օծութեան արա-րողութիւնը կատարուեցան ի ներկայու-թեան խուռն բազմութեան Հայոց, Յու-նաց և Տաճկաց, եւ նոյն օր յատուկ բա-րեմովութիւններ եղան վասն կենաց մեր Օգոստոսիան Սուրբ Գրիգորի:

Մեր հետաքրքրութեան առարկայ ե-ղաւ Քրդը և Պարսը գիւղերէն լեռնա-բանկ կամ վրանաքան Հայոց վիճակն ի-մանալ, որը Էֆէնտիի հարաւային կողմն Էֆազ տաղին ծանրուէ վրայ հաստատուլ երկու մերձակայ գիւղերէն մէջ կը բնա-կին այս ձեռն եղանակին: Նոյնպէս անկի այցելութիւն տուինք եւ այս փողովորդը գտանք իրովի եւ անանապատեցան, ո-րոք միւսն եւ արջառք ժամերով հետի-գալուտն մէջ կ'ապրին ու կ'արձիւն, եւ ոչ ոք կարէ յանգիւնի դուշը: Իրենք մեծ մասամբ անասնաբոյժ, հողագործ են, եւ այսօր սկսած են հողեր իսկ գէղն և երկ-րագործութեամբ զբաղել: Հայրենի կ'են ասանդութիւնը պահած են եւ կը խօսին չայրենի արաւարեալ լեռնառ: — մեր այս անցնելութեան միջոցին թաղական խոր-հուրդը եւ հաստատեցինք եւ կրթութեան հոգեւոր զգացնելով՝ գէթ իրենց գտակող համար գիւղի մէջ ծաղկող մը հաստատու-լին բանաւոր դաստիարակ, եւ խոտաբան յաւաքելով աշնան կատարել մեր առա-ջարկը: Եւ մեզ խոտաբանը փոքր դա-սաղգրեւր Միացեալ ընկերութեան խնդ-րով:

Բարեկենդանի օրեր յիշելն եւ մերժ-գիւղական ազգայնոց մօտ անցուցնելը:

Մտադիր եւք ամսոյ 1535 յետոյ մեկ-նի վերադառնալ ի Տարտանէլ եւ անտի անց-նել ի Էֆէնտի: Եւ ի մօտոյ հայել տու-լոյն երկուսե վարժարանաց շինութեան, եւ դէպ ի մարտի սկիզբը Պոլսոյ ծախքով վե-րադառնալ ի Ռոտտֆորթ:

Բարեկենդանի օրեր յիշելն եւ մերժ-գիւղական ազգայնոց մօտ անցուցնելը:

Մտադիր եւք ամսոյ 1535 յետոյ մեկ-նի վերադառնալ ի Տարտանէլ եւ անտի անց-նել ի Էֆէնտի: Եւ ի մօտոյ հայել տու-լոյն երկուսե վարժարանաց շինութեան, եւ դէպ ի մարտի սկիզբը Պոլսոյ ծախքով վե-րադառնալ ի Ռոտտֆորթ:

Մեծին ՆԵՍԻՍԱՐ ԶՈՒՆԻ

Աւարիկ այն դամբանական ճառը զոր Ռեֆէնտ Էֆէնտի Պէրպէրեան մեր կիրակի արտասանեց հանգուցեալ Տի-կին Ջուռը Ապղետուհայոց դադարելու վրայ, ինքնայն գիւրեզմանատուն մէջ:

Ո՞ր փողովորդ Հայոց, ահա՛ քո մեծ հողերդն են միւս կ'անհետանայ քո հո-րիկդն և, և միման ինքնից քոյր փալ: Կ'ուր սակաւութիւն աստուրէն մին ալ կը խաւարէ: Թանձրացող սուրբ սրբիդ մէջ և թո՛ղ արցունքը հային առատու-հաս, զի ահա՛ գործեալ կայ անշուշտ և անխորտ նա որ եղաւ մայր բազմոյ:

Մայր... առաջ, Տիկին Նեկոմար Ջու-զի չորեքեցալ բախտն իւր գրկաց մէջ սեղանք և իւր արտաստական համ-բարեկամ թիւրքու իւր երկանց պտուղն, իւր սիրտ պտուղն: չորեքեցալ նմա գե-րաբոյն երանկութիւնն իւր կուրծքէն կ'առնած անսեւել մարմնակեցալ՝ մին այն ոսկեթիւն խաղաղագիւ զուարթութեանն իրը ամէն կողմ կը փայրի իւր երազող մէջ՝ երբ կը հիւսէ պտակն հիմնեան, և չլսեց նա, առաջ, սրտաւոր երկնայնութիւն ծայրեկին այն գերանշուք և սխրակ՝ որով մանկիկն առաջին անգամ, և ամէն ան-գամ, կը ծայնէ ընդարկի:

Ի՞նչպիսի մայր ի լինելու սաճման-եւ իւր նա, նա՛ աշխատ գործաւորութիւն, աշխատ անուշադիւ, աշխատ ընտանե-անի, աշխատ լուսավոր, աշխատ բարձ-րակուս՝ մայրերու տիկար մը պիտի լի-նէր, ճշմարիտ Հայ Կուռնեկա մը: Իւր կաթին հետ հոգի պիտի տար նա, և գե-րաբոյն Ազգանուէրն օրորակն պիտի ու-սուցանէր իւր գաւաղից սիրելի Ազգէն ու անձնութիւնը նորա բարեւոյն և ասպաղային:

Իսնի՛ երանիկ պիտի լինէին դաւա-նեղքն մի այդպիսի անդաւադան չքեալ տու— և սակայն նմա ընտելի թուաւալ տար, երբ՝ զրկեալ այնպիսի մօրէ՛ նորա ստուգելի կրօնց փրայ խառնէին այսօր իւրենց աղիկիկի ողբն ու կոծ իւրենց մեծանուն կը դառնէ հեղիկանայ: Ո՞վ երկինք, պարգեւներուդ մէջ է չորհրդ-թէ այն զրկեալ մէջ զոր կը հարկադրես իւր փրայ...

Բայց ողբ ու կոծ գաւաղաց... Ի՞նչ, չէ՛ք լսեք, եղբարք, լալաքն ծայնեք, որք հեռուէն կուգան և որք մայրն չեն մեզ օտար, եւ չեն օտար այս մեծանգի Տիկինը: Ջայնեք մեզ անդուր այս գաւա-ռացի հազարաւոր տարաբախտ աղիկանց զոր արեւգրեք Տիկին Ջուռը, և որք այս մայրիկեն յիշապիւր, ի Գրի, ի Մուշ, ի Սեւր, ի Հաճըն, եկեղեցւոյ նուիրական սեղանայն առեւ ծերադիր եւ ձեռնա-ման, արտանուագ շարականայ ի ձայն, կ'ողորմեցաւ իւրենց լուսատու կին-նորաւ բարեբար մօր անդաւադանի կո-րուտուն: Ո՛վ, անգուակ չլսեցիր Տիկին Նեկոմար, ո՛ր քո քան գիւնքն աւելի եղաւ մայր: ո՛ր քո ծնողք տուաւ առաւել հո-գիկեւրու քան ինքն:

Ջուրիկ ի ծոցանիկ որդւոք, ըսեալ Տի-կին Նեկոմար: Է՛լա՛ւ ուրեմն, կը լսեցին մայր ազգին աղիկանց թուաւ, եւ եթէ չկարողացայ կենեք տալ մարմնոյ, կենեք կուտած հողւոք, եւ խաւարէ մէջ ծնեալ ուս դաստարարեալ նորաբախտ խնայալու նուր լինելը կը ծնուցանի ի լոյս մտաւոր կենաց: Եւ գործաւորութեամբ իւր և ալ

ՄՈՒԴԱՅՈՒ ՄԱՅՐՈՒ ՈՒ ԱՂԵԿԻԸ

Տրտա՛ւնը, տրտա՛ւնը ակամփնեւր կը զարնէն: — Եստակին պանդուխտ կի-նեւրու կենալն ըսն մը չգրեց: Ի՞նչ էր: համարութիւն, սիրելիք, կարգն անոնց ալ կը հասնի: կը լսեմ այդ եղ-կիւններու պատմութիւնն ալ, կը տես-նեմ ու տեսած եմ թէ ի՞նչպէս ամ թող տարիներ անոյս սպասելէ ետքն, օր մըն ալ ծափալ կ'ընեն երթալ դանել իրենց մարդն, որուն հետ կաղ-ուած են ճակատադրին ձեռքով և քա-հանային օրհնութեամբ: Այո, կը լը-սեմ անորինալ պատմութիւններ, և մինչ ի ինքիւր էի ստուգեալ անոնցմէ մին, խանթն զրկուած թուով մը ե-կան հաստատեց երեւոյթան վէպ մը, ուր մեր հանդադակ բարապանին պատմութիւնն ալ կրնուած է քի: մը տարբեր կ'ընային: Վիլագիւրն և Վասպուրականցի երեստապար մը, Մուշից անուն: Իր պատմութիւնը ճշդուած է, ընթերցողներէս բազումք պիտի ըսեն թէ՛ Այո, մեր գիտացան է: Կը գրէ: «Վասպուրականցի ծերունի մը, անյալով ձմրան խառութիւնն, կարանցէին տառն օր առաջ չող կ'ընա-րէնք: Ի՞նչ ժամանակ մնաց այդ հե-ղին այս քաղաքին մէջ: Գալիսիոյ Բալկանցիներէն Հայրիկն և մեր Օննիկի օրհնութեան արժանացաւ: Եւ ինչպէս չէր լը-սեմ անորինալ պատմութիւնն: Եւ ինչպէս ար-ձագանջեալ Ջիվանայ և Կոյ լը-րանց մոտապար ճարձմութիւնն ու ցրտու-թիւնը, կը մէկէր դեպի հայ-րենի տնակ: Երանի՛, բերեւ երանի ի-սնի:

Երեկոյն դարձանք մեր խոնը փողոցները տղամէ կին: ցրտալին խո-նաւութիւն մը տարուելու պէս բնու-թեան վրայ քրտնելով կ'անցնէր: կը դադարէր, Գիւնեանց լաճերը միայն, զմարմալ և զգիւնայ, ապահով կը քա-լէին, մէկ անգիւն, մէկ անգիւն եր-թալով, իրենց անարգական բաւե-րուն պէս, զորս ամեն կողմ կ'ընեմուն ջուր, տղիմ, քար հաստապարպէս կո-խելով:

«Ճամբու մը վրայ կանգ առի: ան-կանը, ցիւներու մէջ, կ'ծկուած նըս-թեան վրայ կ'ընէ մը: Հաղիւ թէ երեսուն չորս-երեսուն հինգ տարեկան: Գիւնե-անց վրայ տակուին մարած չէր խաղա-հայրական-ժամանակական կարմու-թիւնը, քի: մը թարալամած ինձորի նման: Այն աշկուհը կը պահէին ի-րենց հրապարակ, և զիւնին ճշած հի-նու մին Եֆէնտի: Եւ զիւնից, թէ զայն տակուին լը-սեմ անորինալ պատմութիւնն: Եւ ինչպէս ար-ձագանջեալ Ջիվանայ և Կոյ լը-րանց մոտապար ճարձմութիւնն ու ցրտու-թիւնը, կը մէկէր դեպի հայ-րենի տնակ: Երանի՛, բերեւ երանի ի-սնի:

«Ճամբու մը վրայ կանգ առի: ան-կանը, ցիւներու մէջ, կ'ծկուած նըս-թեան վրայ կ'ընէ մը: Հաղիւ թէ երեսուն չորս-երեսուն հինգ տարեկան: Գիւնե-անց վրայ տակուին մարած չէր խաղա-հայրական-ժամանակական կարմու-թիւնը, քի: մը թարալամած ինձորի նման: Այն աշկուհը կը պահէին ի-րենց հրապարակ, և զիւնին ճշած հի-նու մին Եֆէնտի: Եւ զիւնից, թէ զայն տակուին լը-սեմ անորինալ պատմութիւնն: Եւ ինչպէս ար-ձագանջեալ Ջիվանայ և Կոյ լը-րանց մոտապար ճարձմութիւնն ու ցրտու-թիւնը, կը մէկէր դեպի հայ-րենի տնակ: Երանի՛, բերեւ երանի ի-սնի:

«Ճամբու մը վրայ կանգ առի: ան-կանը, ցիւներու մէջ, կ'ծկուած նըս-թեան վրայ կ'ընէ մը: Հաղիւ թէ երեսուն չորս-երեսուն հինգ տարեկան: Գիւնե-անց վրայ տակուին մարած չէր խաղա-հայրական-ժամանակական կարմու-թիւնը, քի: մը թարալամած ինձորի նման: Այն աշկուհը կը պահէին ի-րենց հրապարակ, և զիւնին ճշած հի-նու մին Եֆէնտի: Եւ զիւնից, թէ զայն տակուին լը-սեմ անորինալ պատմութիւնն: Եւ ինչպէս ար-ձագանջեալ Ջիվանայ և Կոյ լը-րանց մոտապար ճարձմութիւնն ու ցրտու-թիւնը, կը մէկէր դեպի հայ-րենի տնակ: Երանի՛, բերեւ երանի ի-սնի:

«Ճամբու մը վրայ կանգ առի: ան-կանը, ցիւներու մէջ, կ'ծկուած նըս-թեան վրայ կ'ընէ մը: Հաղիւ թէ երեսուն չորս-երեսուն հինգ տարեկան: Գիւնե-անց վրայ տակուին մարած չէր խաղա-հայրական-ժամանակական կարմու-թիւնը, քի: մը թարալամած ինձորի նման: Այն աշկուհը կը պահէին ի-րենց հրապարակ, և զիւնին ճշած հի-նու մին Եֆէնտի: Եւ զիւնից, թէ զայն տակուին լը-սեմ անորինալ պատմութիւնն: Եւ ինչպէս ար-ձագանջեալ Ջիվանայ և Կոյ լը-րանց մոտապար ճարձմութիւնն ու ցրտու-թիւնը, կը մէկէր դեպի հայ-րենի տնակ: Երանի՛, բերեւ երանի ի-սնի:

«Ճամբու մը վրայ կանգ առի: ան-կանը, ցիւներու մէջ, կ'ծկուած նըս-թեան վրայ կ'ընէ մը: Հաղիւ թէ երեսուն չորս-երեսուն հինգ տարեկան: Գիւնե-անց վրայ տակուին մարած չէր խաղա-հայրական-ժամանակական կարմու-թիւնը, քի: մը թարալամած ինձորի նման: Այն աշկուհը կը պահէին ի-րենց հրապարակ, և զիւնին ճշած հի-նու մին Եֆէնտի: Եւ զիւնից, թէ զայն տակուին լը-սեմ անորինալ պատմութիւնն: Եւ ինչպէս ար-ձագանջեալ Ջիվանայ և Կոյ լը-րանց մոտապար ճարձմութիւնն ու ցրտու-թիւնը, կը մէկէր դեպի հայ-րենի տնակ: Երանի՛, բերեւ երանի ի-սնի:

«Ճամբու մը վրայ կանգ առի: ան-կանը, ցիւներու մէջ, կ'ծկուած նըս-թեան վրայ կ'ընէ մը: Հաղիւ թէ երեսուն չորս-երեսուն հինգ տարեկան: Գիւնե-անց վրայ տակուին մարած չէր խաղա-հայրական-ժամանակական կարմու-թիւնը, քի: մը թարալամած ինձորի նման: Այն աշկուհը կը պահէին ի-րենց հրապարակ, և զիւնին ճշած հի-նու մին Եֆէնտի: Եւ զիւնից, թէ զայն տակուին լը-սեմ անորինալ պատմութիւնն: Եւ ինչպէս ար-ձագանջեալ Ջիվանայ և Կոյ լը-րանց մոտապար ճարձմութիւնն ու ցրտու-թիւնը, կը մէկէր դեպի հայ-րենի տնակ: Երանի՛, բերեւ երանի ի-սնի:

«Ճամբու մը վրայ կանգ առի: ան-կանը, ցիւներու մէջ, կ'ծկուած նըս-թեան վրայ կ'ընէ մը: Հաղիւ թէ երեսուն չորս-երեսուն հինգ տարեկան: Գիւնե-անց վրայ տակուին մարած չէր խաղա-հայրական-ժամանակական կարմու-թիւնը, քի: մը թարալամած ինձորի նման: Այն աշկուհը կը պահէին ի-րենց հրապարակ, և զիւնին ճշած հի-նու մին Եֆէնտի: Եւ զիւնից, թէ զայն տակուին լը-սեմ անորինալ պատմութիւնն: Եւ ինչպէս ար-ձագանջեալ Ջիվանայ և Կոյ լը-րանց մոտապար ճարձմութիւնն ու ցրտու-թիւնը, կը մէկէր դեպի հայ-րենի տնակ: Երանի՛, բերեւ երանի ի-սնի:

«Ճամբու մը վրայ կանգ առի: ան-կանը, ցիւներու մէջ, կ'ծկուած նըս-թեան վրայ կ'ընէ մը: Հաղիւ թէ երեսուն չորս-երեսուն հինգ տարեկան: Գիւնե-անց վրայ տակուին մարած չէր խաղա-հայրական-ժամանակական կարմու-թիւնը, քի: մը թարալամած ինձորի նման: Այն աշկուհը կը պահէին ի-րենց հրապարակ, և զիւնին ճշած հի-նու մին Եֆէնտի: Եւ զիւնից, թէ զայն տակուին լը-սեմ անորինալ պատմութիւնն: Եւ ինչպէս ար-ձագանջեալ Ջիվանայ և Կոյ լը-րանց մոտապար ճարձմութիւնն ու ցրտու-թիւնը, կը մէկէր դեպի հայ-րենի տնակ: Երանի՛, բերեւ երանի ի-սնի:

«Ճամբու մը վրայ կանգ առի: ան-կանը, ցիւներու մէջ, կ'ծկուած նըս-թեան վրայ կ'ընէ մը: Հաղիւ թէ երեսուն չորս-երեսուն հինգ տարեկան: Գիւնե-անց վրայ տակուին մարած չէր խաղա-հայրական-ժամանակական կարմու-թիւնը, քի: մը թարալամած ինձորի նման: Այն աշկուհը կը պահէին ի-րենց հրապարակ

